REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-412/2026-45

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji Mateji Cvitić Gašparac, u pravnoj stvari tužiteljice Maje Koprčine iz Bregane, Školska 1, OIB: 99966337152, koju zastupa punomoćnik Marko Komorski, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika COMBIS d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 21, OIB: 91678676896, koga zastupa punomoćnik Marijan Ruždjak, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ruždjak i partneri d.o.o. u Zagrebu, radi nedopuštenosti otkaza i vraćanja na posao, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 17. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnika tužiteljice i zamjenice punomoćnika tuženika Jasminke Dugandžije, odvjetnice, 26. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I Odbijaju se tužbeni zahtjevi tužiteljice Maje Koprčine koji glase:

"I/ Utvrđuje se da je nedopuštena i nezakonita Odluka tuženika COMBIS, usluge integracija informatičkih tehnologija, d.o.o., OIB: 91678676896, Zagreb, Radnička cesta 21 o otkazu ugovora o radu donesena dana 19.12.2023. godine kojom je tuženik otkazao Ugovor o radu broj: COMBIS/839/2020, koji je sklopljen između tuženika COMBIS, usluge integracija informatičkih tehnologija, d.o.o., OIB: 91678676896, Zagreb, Radnička cesta 21 i tužiteljice Maje Koprčina, OIB: 99966337152, Bregana, Školska 1 dana 01.05.2020. godine, te da radni odnos tužiteljice Maje Koprčina, OIB: 99966337152, Bregana, Školska 1 kod tuženika COMBIS, usluge integracija informatičkih tehnologija, d.o.o., OIB: 91678676896, Zagreb, Radnička cesta 21, nije prestao.

II/ Nalaže se tuženiku COMBIS, usluge integracija informatičkih tehnologija, d.o.o., OIB: 91678676896, Zagreb, Radnička cesta 21 vratiti tužiteljicu Maju Koprčinu, OIB: 99966337152, Bregana, Školska 1, na rad, sukladno Ugovoru o radu broj: COMBIS/839/2020 od dana 01.05.2020. godine, i obavljanje poslova na radnom mjestu Programski inženjer u Sektoru razvoja i implementacije aplikativnih rješenja, Odsjek Java razvoj ili na drugo odgovarajuće radno mjesto koje po složenosti poslova i kvalifikacijama tužiteljice u najvećoj mjeri odgovara poslovima tužiteljice Maje Koprčina, OIB: 99966337152, Bregana, Školska 1 sukladno Ugovoru o radu broj: COMBIS/839/2020 od dana 01.05.2020. godine, u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe."

II Nalaže se tužiteljici Maji Koprčini naknaditi tuženiku COMBIS d.o.o. trošak parničnog postupka u iznosu 1.250,00 EUR (slovima: tisuću dvjesto pedeset) zajedno sa zateznim kamatama koje teku od 26. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III Odbija se zahtjev tužiteljice Maje Koprčine za naknadu troška postupka u iznosu 1.750,00 EUR zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude do isplate te troška sudskih pristojbi.

IV Odbija se zahtjev tuženika COMBIS d.o.o. za naknadu troška postupka u preostalom iznosu 375,00 EUR zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude do isplate te sudskih pristojbi.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi od 1. veljače 2024. navodi da je kod tuženika bila zaposlena na radnom mjestu programski inženjer na temelju Ugovora o radu broj: COMBIS/839/2020 koji je stupio na snagu 1. svibnja 2020., da je 22. prosinca 2023. primila Odluku o otkazu ugovora o radu od 19. prosinca 2023. zbog poslovno uvjetovanih razloga, protiv koje je 3. siječnja 2024. podnijela Zahtjev za zaštitu prava, koji je tuženik primio 5. siječnja 2024. Ističe da je pobijana Odluka nedopuštena i nezakonita jer ne postoje organizacijski razlozi koji bi na bilo koji način opravdali otkazivanje ugovora o radu tužiteljice s konačnim učinkom prestanka radnog odnosa, a razlozi navedeni u njoj su neistiniti, neutemeljeni i nejasni. Navodi da je bila zaposlena na radnom mjestu programskog inženjera u odjelu sektora ADBS u kojem je bilo zaposleno ukupno 16 radnika te dodatno još pet članova tima (studenata), da iz pobijane Odluke o otkazu ne proizlazi da je tuženik ukinuo radno mjesto na kojem je tužiteljica radila, već isto obrazlaže prestankom potrebe za radom jednog izvršitelja na radnom mjestu programski inženjer što ukazuje na nezakonitost i neosnovanost Odluke o otkazu, da je iz same Odluke o otkazu i pozivanja tuženika na optimizaciju poslovanja te ugovaranja novih projekata kojima bi se moglo nadomjestiti prihode vidljivo kako u tom kontekstu nema odgovarajuće dokumentacije koja bi navedeno opravdala, već se evidentno radi o organizacijskim promjenama samo "kozmetičkog" tipa pri čemu ne dolazi ni do smanjenja opsega poslova, a niti do stvarnog prestanka potrebe za obavljanjem poslova koje je tužiteljica do tada obavljala kod tuženika, da je tuženik tijekom 2023. dodatno unutar odsjeka zaposlio još radnika, a iz *e-mail-a* predsjednika uprave tuženika nedvojbeno proizlazi kako je 2023. bila više nego uspješna, a što je imalo za posljedicu isplatu nagrade svim zaposlenicima tuženika, da se tuženik samo paušalno pozvao na vođenje računa o zakonskim kriterijima iz članka 115. stavka 2. Zakona o radu, ali nije naveo imena i podatke o usporednim radnicima niti tablicu iz koje bi bilo vidljivo bodovanje, da isto nije potkrijepio bilo kakvim relevantnim dokazima ili podacima, da tuženik nije tužiteljici dostavio procjene učinka za 2022. i 2023. godinu na koje se poziva, kao i podatke o upozorenjima pa se njima tužiteljica u cijelosti protivi. Opreza radi osporava da je postupak savjetovanja s radničkim vijećem proveden u skladu s odredbama važećeg Zakona o radu i Pravilnika o radu. Slijedom navedenog, predlaže utvrditi nedopuštenom i nezakonitom Odluku

tuženika od 19. prosinca 2023., da radni odnos tužiteljice kod tuženika nije prestao, naložiti tuženiku da tužiteljicu vrati na rad sukladno Ugovoru o radu od 1. svibnja 2020. na obavljanje poslova na radnom mjestu programski inženjer u Sektoru razvoja i implementacije aplikativnih rješenja, Odsjek Java razvoj ili drugo odgovarajuće radno mjesto koje po složenosti poslova i kvalifikacijama tužiteljice u najvećoj mjeri odgovora poslovima tužiteljice, uz naknadu troška parničnog postupka zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu od 29. veljače 2024. navodi da je prije otkazivanja ugovora o radu tužiteljici, koji je uslijedio zbog poslovno uvjetovanih – organizacijskih razloga, proveo savjetovanje sa sindikalnim povjerenikom koji je preuzeo prava i obveze radničkog vijeća, da je, na primjedbe sindikalnog povjerenika da mu nisu dostavljeni svi podaci potrebni za donošenje odluke, tuženik nakon održanog sastanka 8. prosinca 2023. dostavio sindikalnom povjereniku dodatne podatke koje je tražio (tablicu bodovanja sa usporednim radnicima, opise poslova za predmetna radna mjesta) iz čega proizlazi da je procedura otkazivanja u cijelosti provedena u skladu sa zakonom, da je tužiteljici otkazan ugovor o radu zbog organizacijskih razloga koji su jasno navedeni u otkazu (provođenje racionalizacije poslovanja radi postizanja efikasnijih rezultata), da su zbog toga poslovi programskog inženjera, na kojima je radila tužiteljica, preraspodijeljeni na ostale radnike koji rade na tom radnom mjestu, da je tuženik, prilikom određivanja kojem će radniku prestati ugovor o radu primijenio zakonske odredbe o socijalom odabiru te dodatne kriterije u skladu s odlukom poslodavca, da ne postoji obveza tuženika da u otkazu obrazlaže primjenu navedenih kriterija, da tužiteljica u tužbi ne navodi radnika za kojeg smatra da je u boljem socijalno-ekonomskom položaju od tužiteljice, a ostao je na radu, da iz navedenog proizlazi da je tuženik imao opravdani razlog za otkaz te da je u cijelosti poštivao odredbe o socijalnom odabiru. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu troška parničnog postupka tuženiku.

3. Presudom ovog suda od 12. lipnja 2025. poslovnog broja Pr-147/2024-28 utvrđena je nedopuštenom i nezakonitom Odluka tuženika o otkazu Ugovora o radu od 19. prosinca 2023., utvrđeno je da radni odnos tužiteljice kod tuženika nije prestao (stavak I izreke), naloženo je tuženiku vratiti tužiteljicu na rad sukladno Ugovoru o radu od 1. svibnja 2020. na obavljanje poslova na radnom mjestu programski inženjer u Sektoru razvoja i implementacije aplikativnih rješenja, Odsjek Java razvoj ili drugo odgovarajuće radno mjesto koje po složenosti poslova i kvalifikacijama tužiteljice u najvećoj mjeri odgovora poslovima tužiteljice (stavak II izreke) te je naloženo tuženiku naknaditi tužiteljici trošak parničnog postupka u iznosu 1.250,00 EUR zajedno sa zateznim kamatama koje teku od 12. lipnja 2025. do isplate (stavak III izreke).

4. Povodom žalbe tuženika od 27. lipnja 2025., rješenjem Županijskog suda u Splitu od 3. veljače 2026. poslovnog broja Gž R-243/2025-3 ukinuta je citirana presuda te je predmet vraćen ovom sudu na ponovno suđenje.

5. Tužiteljica je Odluku o otkazu ugovora o radu primila 22. prosinca 2023., protiv koje je 3. siječnja 2024. tuženiku podnijela Zahtjev za zaštitu prava. Tuženik je predmetni zahtjev primio 5. siječnja 2024., međutim na isti se nije očitovao. Budući da je tužba u ovom predmetu podnesena 1. veljače 2024., ocjena je ovog suda da je ista podnesena u roku propisanom odredbom članka 133. stavka 2. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23 i 64/23; dalje: ZR).

6. Tijekom postupka izvedeni su dokazi pregledom i čitanjem Ugovora o radu broj: COMBIS/839/2020 od 1. svibnja 2020. (list 7-9 spisa), Odluke o otkazu Ugovora o radu od 19. prosinca 2023. (list 10-11 spisa), Zahtjeva za zaštitu prava od 3. siječnja 2024. (list 12-14 spisa), Obavijesti od 5. siječnja 2024. (list 15 spisa), *e-mail* korespondencije (list 16-20 spisa), Očitovanja sindikalnog povjerenika na prijedlog otkaza o radu za Maju Koprčinu od 7. prosinca 2023. (list 28-30 spisa), dopisa tuženika (list 31-32 spisa), Odluke o modelu primjene kriterija od 23. studenog 2023. (list 39-40 spisa), tablice usporednih radnika (list 44 spisa), saslušani su svjedoci Marijo Kožić (list 57-58 spisa), Marija Stojčević (list 73-74 spisa), Antonija Jukić (list 75-76 spisa), Nina Culović (list 76-77 spisa) i tužiteljica Maja Koprčina (list 77 spisa).

7. Tužiteljica je na ročištu održanom 21. svibnja 2025. odustala od dokaznog prijedloga za saslušanje svjedoka Tomislava Brkića, slijedom čega sud predmetni dokaz nije izvodio.

8. Sud je na ročištu održanom 17. rujna 2026. odbio dokazne prijedloge tužiteljice za njenim dopunskim saslušanjem te za saslušanje svjedoka Ivana Mihića. Naime, tužiteljica je već prethodno saslušana u ovom postupku na ročištu održanom 21. svibnja 2025., kojom prilikom se očitovala o činjenicama radi utvrđenja kojih je predložila da se dopunski sasluša (jesu li se u međuvremenu kod tuženika zaposlili novi radnici te o radu Ivana Mihića). U odnosu na navod tužiteljice da svjedok Mihić nije adekvatan usporedni radnik prema tablici, navodi se da je sama tužiteljica u podnesku od 2. srpnja 2024. navela "da jedini ovlašteni usporedni radnik u konkretnom slučaju bi bio gospodin Ivan Mihić koji je ranije naveden i od strane sindikalnog povjerenika" pa je sud njen navod s ročišta održanog 17. rujna 2026. ocijenio kontradiktornim do tada iznesenom navodu, sukladno odredbi članka 221. stavka 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25; dalje: ZPP). U odnosu na dokazni prijedlog za saslušanje svjedoka Ivana Mihića, isti nije uzet u obzir, sukladno odredbi članka 299. stavka 3. ZPP. Naime, iz rješenja Županijskog suda u Splitu od 3. veljače 2026. poslovnog broja Gž R-243/2025-3 ne proizlazi da bi predmet bio vraćen u fazu prethodnog postupka. Tužiteljici je tablica usporednih radnika dostavljena 14. lipnja 2024. i na istu se očitovala podneskom od 2. srpnja 2024., a predmetni dokaz nije predložila do zaključenja prethodnog postupka na ročištu 6. studenog 2024., već tek na ročištu održanom 14. svibnja 2026., dakle nakon zaključenja prethodnog postupka.

9. Temeljem tako provedenog postupka, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, sukladno odredbi članka 8. ZPP, sud je utvrdio da tužbeni zahtjevi tužiteljice nisu osnovani.

10. Predmet spora su zahtjevi tužiteljice za utvrđenje nedopuštenom i nezakonitom Odluke tuženika od 19. prosinca 2023., da radni odnos tužiteljice kod tuženika nije prestao te naloga tuženiku da tužiteljicu vrati na rad, sukladno Ugovoru o radu od 1. svibnja 2020. na obavljanje poslova na radnom mjestu programski inženjer u Sektoru razvoja i implementacije aplikativnih rješenja, Odsjek Java razvoj ili drugo odgovarajuće radno mjesto koje po složenosti poslova i kvalifikacijama tužiteljice u najvećoj mjeri odgovora poslovima tužiteljice.

11. Među strankama nije sporno da je tužiteljica bila zaposlena kod tuženika na radnom mjestu programski inženjer na temelju Ugovora o radu od 1. svibnja 2020., da joj je tuženik uručio Odluku o otkazu Ugovora o radu 22. prosinca 2023., protiv

koje je podnijela Zahtjev za zaštitu prava koji je tuženik primio 5. siječnja 2024. i na koji se nije očitovao.

12. Sporno je u ovom predmetu je li tuženik imao opravdan razlog za otkazivanje ugovora o radu tužiteljici te je li pravilno proveo propisanu proceduru prije otkazivanja ugovora o radu tužiteljici.

13. Odredbom članka 115. stavka 1. točke 1. ZR propisano je da poslodavac može otkazati ugovor o radu uz propisani ili ugovoreni otkazni rok (redoviti otkaz), ako za to ima opravdani razlog, između ostalog, u slučaju ako prestane potreba za obavljanjem određenog posla zbog gospodarskih, tehnoloških ili organizacijskih razloga (poslovno uvjetovani otkaz).

14. Odredbom članka 135. stavka 3. ZR propisano je da je u slučaju spora zbog otkaza ugovora o radu, teret dokazivanja postojanja opravdanog razloga za otkaz ugovora o radu na poslodavcu ako je ugovor o radu otkazao poslodavac, a na radniku samo ako je on ugovor o radu otkazao izvanrednim otkazom ugovora o radu.

15. Uvidom u Odluku o otkazu Ugovora o radu od 19. prosinca 2023. (dalje u tekstu: Odluka) utvrđeno je da je tužiteljici otkazan Ugovor o radu od 1. svibnja 2020. zbog poslovno uvjetovanih razloga, da tužiteljici Ugovor o radu prestaje istekom otkaznog roka od mjesec dana i dva tjedna, koji počinje teći danom dostave Odluke, da tužiteljica ima pravo na otpremninu u visini određenoj Sporazumom o otpremninama koja dospijeva danom prestanka radnog odnosa, da se tužiteljica oslobađa obveze rada od dana dostave Odluke do isteka otkaznog roka, s time da joj je tuženik dužan isplatiti naknadu plaće i priznati joj sva ostala prava kao da je radila do isteka otkaznog roka. Iz obrazloženja Odluke u bitnome proizlazi da zbog provođenja racionalizacije poslovanja kompanije i postizanja efikasnih rezultata rada dolazi do prestanka potrebe za radom jednog izvršitelja na radnom mjestu programski inženjer, da je u ožujku 2023. završen projekt sufinanciran sredstvima Europske unije, da je tuženik od tada do donošenje Odluke radio na optimizaciji poslovanja te ugovaranju novih projekata koji bi mogli nadomjestiti prihode, da će se, uslijed optimizacije, zadaci u kojima se primjenjuju metode programskog inženjerstva i projektiranja JEE tehnologije na postojećim projektima preraspodijeliti na kolege s odgovarajućim kompetencijama unutar tima, kao i zadaci integracije modula informacijskog sustava i testiranja istog uz vrednovanje performansi, da je prilikom odlučivanja o tome kojim će radnicima otkazati ugovor o radu tuženik vodio računa o kriterijima iz članka 115. stavka 2. Zakona o radu (trajanju radnog odnosa, starosti i obvezama uzdržavanja koje terete radnika), da je tuženik, osim zakonskih, primijenio i dodatne kriterije (procjenu učinka za 2022. i 2023. te izdano Upozorenje), da se tuženik prije donošenja Odluke savjetovao s radničkim vijećem.

16. Iz Odluke o modelu primjene kriterija od 23. studenog 2023. proizlazi da će tuženik, u procesu utvrđivanja viška radnika kojima iz poslovno uvjetovanih razloga namjerava otkazati ugovore o radu u razdoblju do 31. prosinca 2025., koristiti zakonske i dodatne kriterije koji su specificirani citiranom Odlukom, da je prijedlog citirane Odluke dostavljen sindikalnom povjereniku u funkciji radničkog vijeća u svrhu provedbe savjetovanja.

17. Iz tablice usporednih radnika i bodovanja proizlazi da su uspoređivana ukupno četiri radnika na radnom mjestu programski inženjer u Sektoru razvoja i implementacije aplikativnih rješenja, Odsjeku Java razvoja od kojih je tužiteljica ostvarila najmanji broj bodova (šest u odnosu na ostale koji su bodovani s ocjenama devet i deset).

18. Iz iskaza svjedoka Marija Kožića, sindikalnog povjerenika kod tuženika, u bitnome proizlazi da je tuženik proveo savjetovanje glede otkazivanja ugovora o radu tužiteljici, da se nije slagao s tom odlukom tuženika niti s primijenjenim kriterijima, da je moguće da je na tu temu održan sastanak i da mu je tuženik dostavio dodatnu dokumentaciju koju je tražio, ali se toga ne sjeća jer su u prosincu 2023. održali mnogo sastanaka na različite teme, da mu je tuženik dostavio Odluku o modelu primjene kriterija, kojima se on protivio.
19. Sud je povjerovao gore navedenom iskazu svjedoka Marija Kožića budući da je iskazivao uvjerljivo te u suglasnosti s materijalnom dokumentacijom koja je priložena spisu (list 28-32, 39-40 spisa). Sud nije ocjenjivao njegov iskaz u dijelovima u kojima iznosi svoje mišljenje o potrebi i opravdanosti provedbe organizacijskih promjena kod tuženika budući da isto ne ulazi u područje stručnosti svjedoka te je podložno ocjeni ovog suda u predmetnom postupku.
20. Iz iskaza svjedokinje Marije Stojčević, direktorice Sektora aplikativnog razvoja kod tuženika, u bitnome proizlazi da je Sektor u godinama prije donošenja Odluke imao negativne rezultate poslovanja jer su imali neke projekte koji su bili završeni nakon tri godine, ali nisu imali proizvod za tržište, da nisu uspjeli poboljšati tržište, da su tražili nove projekte i mogućnosti izlaska na tržište, ali u tome nisu uspjeli pa su morali smanjiti troškove na način da otkažu ugovore o radu, da su pri tome izvršili bodovanje radnika primjenjujući zakonske i dodatne kriterije (učinak i rezultati u radu, izrečene opomene).
21. Iz iskaza svjedokinje Antonije Jukić, voditeljice grupe za radno pravo u ljudskim resursima u Hrvatskom Telekomu d.d., u bitnome proizlazi da su tuženiku, kao članu svoje grupe, pružali podršku prije donošenja odluke o otkazu na način da su sudjelovali u postupku dostave i savjetovanja sa sindikalnim povjerenikom glede odluke o bodovanja i odluke o otkazu, o čemu su održana dva sastanka sa sindikalnim povjerenikom, da je održana i dodatna sjednica kada je sindikalni povjerenik tražio dodatne podatke, da nakon nje više nije bilo zahtjeva za dodatnim podacima, da je tužiteljica imala najmanji broj bodova u svojoj organizacijskoj jedinici zbog čega joj je otkazan ugovor o radu.
22. Iz iskaza svjedokinje Nine Culović, radnice tuženika u ljudskim resursima, u bitnome proizlazi da je zajedno s kolegicom iz Hrvatskog Telekoma d.d. radila na optimizaciji poslovanje jer je početkom 2023. završio projekt te se na temelju analiza utvrdilo da prestaje potreba za radnim mjestom na kojem je radila tužiteljica (programski inženjer), da su u postupku odlučivanja o otkazivanju ugovora o radu vršili usporedbu zaposlenih na način da su primijenili zakonske kriterije (staž, dob i uzdržavane osobe) te dodatni kriterij (učinak i je li izdano upozorenje zbog povreda iz radnog odnosa), da je nakon toga provedeno savjetovanje sa sindikalnim povjerenikom glede bodovanja i glede otkaza, da je sindikalnom povjereniku dostavljena dokumentacija koju je tražio, nakon čega nije tražio dodatnu dokumentaciju, već se negativno očitovao, da nije ukinuto radno mjesto tužiteljice te da se nitko drugi nije zaposlio na njenom radnom mjestu.
23. Sud je u cijelosti povjerovao iskazima svjedokinja Marije Stojčević, Antonije Jukić i Nine Culović budući da su iskazivale uvjerljivo, u bitnome u suglasnosti jedna s drugom te s materijalnom dokumentacijom koja je priložena spisu (list 10-11, 28-32, 39-40, 44 spisa).
24. Iz iskaza tužiteljice Maje Koprčine u bitnome proizlazi da je kod tuženika radila na neodređeno vrijeme na radnom mjestu programskog inženjera na raznim projektima, da je bila iznenađena Odlukom o otkazu jer nije bilo nikakvih smanjenja prihoda kod tuženika, već su dobili nagrade za izvršeni rad, da je u srpnju 2023.

dobila upozorenje radi povreda obveza iz radnog odnosa, da postoje razlike u poslovima programskog inženjera jer postoje seniori i specijalisti, da je ona trebala napredovati s obzirom na dužinu rada i učinak u obavljanju poslova, ali se to nije dogodilo zbog toga što je novog voditelja Matu Mihaljevića prijavila sindikalnom povjereniku, da smatra da je otkaz posljedica potonjeg jer prije toga nije imala nikakvih upozorenja niti primjedbi na rad, da je otkaz još dobio kolega Brkić iz njenog odjela te još dvoje iz Sektora, da ima saznanja da su u međuvremenu zaposlili na radnom mjestu programski inženjer još dva radnika na poziciji mlađi programski inženjer, da je u veljači 2023. zaposlen Ivan Mihić koji je do tada radio na studentski ugovor, da su svi na bodovnoj listi radnici u njenom Odsjeku, da smatra da je upozorenje bilo manipulacija radi bodovne liste jer se nije mogla obraniti od navoda iz upozorenja.

25. Sud nije povjerovao navodima tužiteljice da je pobijana Odluka o otkazu posljedica što je novog voditelja Matu Mihaljevića prijavila sindikalnom povjereniku te da je upozorenje bilo manipulacija radi bodovne liste jer se nije mogla obraniti od navoda iz upozorenja budući da je predmetne navode tužiteljica prvi puta iznijela u svom iskazu na ročištu održanom 21. svibnja 2025., tijekom postupka ih nije dokazala, a isti ne proizlaze niti iz jednog (materijalnog ili personalnog) dokaza koji je tijekom postupka izveden.

26. Nadalje, sud nije povjerovao navodu tužiteljice da ima saznanja da je u međuvremenu tuženik zaposlio na radnom mjestu programski inženjer još dva radnika na poziciji mlađi programski inženjer iz razloga što tužiteljica nije navela u kojem je razdoblju to tuženik navodno učinio niti imena tih radnika, a što je bila dužna. Pri tome se napominje da eventualno postupanje tuženika suprotno odredbi članka 115. stavka 5. ZR na čini otkaz nedopuštenim, već ima za posljedicu eventualnu prekršajnu odgovornost tuženika, kao poslodavca (članak 228. stavak 1. točka 23. ZR).

27. Sud je povjerovao iskazu tužiteljice u preostalom dijelu budući da je u tom dijelu iskazivala uvjerljivo.

28. Tuženik, kao poslodavac, ima autonomno pravo proces rada organizirati na najoptimalniji način u svrhu postizanja što boljih poslovnih rezultata, u kojem smislu ima pravo odlučivati koliki broj izvršitelja mu je potreban na pojedinom radnom mjestu ili ukidati pojedina radna mjesta.

29. Tijekom postupka je utvrđeno da je kod tuženika, radi racionalizacije poslovanja i postizanja efikasnijih rezultata, prestala potreba za radom jednog izvršitelja na radnom mjestu programski inženjer, da su se zadaci tog radnog mjesta preraspodijelili na preostale radnike s odgovarajućim kompetencijama unutar tima, da su u procesu racionalizacije poslovanja, uz ugovor o radu tužiteljice, otkazani ugovori o radu još tri radnika, od kojih je jedan radio u Odsjeku u kojem je radila tužiteljica, a druga dva u Sektoru u kojem je radila tužiteljica, da je tuženik proveo savjetovanje sa sindikalnim povjerenikom glede Odluke o modelu primjene kriterija od 23. studenog 2023. te pojedinačnim otkazima, da je tuženik, po traženju sindikalnog povjerenika, dostavio dodatnu dokumentaciju (prijedloge odluka o otkazu za četiri radnika, tablicu bodovanja s usporednim radnicima i opise poslova za predmetna radna mjesta), da se sindikalni povjerenik protivio predloženim dodatnim kriterijima i namjeravanim odlukama o otkazu, ali nije tražio dostavu dodatne dokumentacije, da je tužiteljici u srpnju 2023. izdano upozorenje radi povreda obveza iz radnog odnosa, da su četiri radnika iz Odsjeka Java razvoja, u kojem je radila tužiteljica, uspoređivani i bodovani na temelju zakonskih kriterija (dob, staž, obveze uzdržavanja koje terete radnika) i dodatnih kriterija iz Odluke o

modelu primjene kriterija od 23. studenog 2023., da je tužiteljica pri tome ostvarila najmanji broj bodova (šest u odnosu na ostale koji su bodovani s ocjenama devet i deset).

30. Navedeno u bitnome proizlazi iz materijalne dokumentacije koja je priložena spisu (list 10-11, 28-32, 39-40, 44 spisa) te iskaza svjedoka Marija Kožića, Marije Stojčević, Antonije Jukić i Nine Culović te tužiteljice u dijelovima u kojima je sud istima povjerovao.

31. Prema ocjeni ovog suda, opravdan razlog za poslovno uvjetovani otkaz ugovora o radu radnika postoji u slučaju kada poslodavac, radi ekonomski uspješnijeg poslovanja i planiranja ušteda, izvrši optimizaciju rada tako da, kao u konkretnom slučaju, prestane potreba za radom jednog izvršitelja, a zadatke tog radnog mjesta preraspodijeli na druge radnike s odgovarajućim kompetencijama unutar tima.

32. Napominje se da je Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci od 29. siječnja 2019. poslovnog broja U-III-4485/2016 istaknuo članak 24. Europske socijalne povelje ("Narodne novine - Međunarodni ugovori" broj: 15/02 i 8/03) kojim je propisano da se gospodarski razlozi za otkaz mogu temeljiti na potrebama funkcioniranja poslodavca. Prema stajalištu Europskog odbora za socijalna prava, pojam "potrebe funkcioniranja" poslodavca ne mora se odnositi na poslodavca u ekonomskim poteškoćama, već pokriva različite vrste industrijskih ili strateških mjera kojima poslodavac nastoji održati ili poboljšati konkurentnost. Kako bi otkaz radniku iz gospodarskih razloga bio u skladu s člankom 24. Europske socijalne povelje, odlukom o otkazu ugovora o radu mora biti uspostavljena ravnoteža između prava poslodavca da svojim poduzećem i ljudskim resursima upravlja na način koji smatra prikladnim i potrebe zaštite prava radnika.

33. Stoga navodi tužiteljice kako je 2023. godina kod tuženika bila više nego uspješna što je imalo za posljedicu isplatu nagrade svim zaposlenicima nisu od utjecaja za odlučivanje o postojanju opravdanog razloga za otkaz ugovora o radu tužiteljice.

34. Slijedom svega navedenog, ocjena je ovog suda da je tuženik dokazao postojanje opravdanog razloga za donošenje odluke o redovitom, poslovno uvjetovanom otkazu Ugovora o radu tužiteljici te da je pravilno proveo propisanu proceduru prije otkazivanja Ugovora o radu tužiteljici (proveo savjetovanje sa sindikalnim povjerenikom glede Odluke o modelu primjene kriterija od 23. studenog 2023. te pojedinačnim otkazima, što uključuje je otkaz tužiteljici).

35. U odnosu na navode tužiteljice o nepravilnoj primjeni zakonskih i dodatnih kriterija prilikom usporedbe radnika i odluke kojim radnicima će otkazati ugovor o radu, navodi se da je teret dokaza za isto na tužiteljici. Naime, da bi se u sudskom postupku mogla vršiti usporedba u kojoj su mjeri propisani kriteriji iz članka 115. stavka 2. ZR te dodatni kriteriji koje je tuženik sam propisao, uzeti u obzir kod drugih radnika koji su zadržani na radu, a za koje je tuženik ocijenio da su u prednosti u odnosu na onog radnika koji je dobio otkaz (u konkretnom slučaju tužiteljicu), tužiteljica je morala individualizirati svoje tvrdnje i naznačiti radnike za koje smatra da su po tuženiku neopravdano i nepravilno bili privilegirani jer su bili u boljem socijalno-ekonomskom položaju od nje, a što tijekom postupka nije navela, a posljedično niti dokazala (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u rješenju od 14. studenog 2018. poslovnog broja Revr-162/18, u presudi od 27. svibnja 2020. poslovnog broja Rev-224/20).

36. Prema ocjeni ovog suda, tuženik je pravilno primijenio odredbu članka 115. stavka 2. ZR jer je prilikom usporedbe četiri radnika zaposlena na radnom mjestu

programski inženjer u Odsjeku u kojem je radila tužiteljica primijenio zakonske kriterije iz citiranog članka te dodatne, koji su predviđeni Odlukom o modelu primjene kriterija od 23. studenog 2023., o kojoj je prethodno provedeno savjetovanje sa sindikalnim povjerenikom. Pri tome je za navesti da protivljenje sindikalnog povjerenika predviđenim dodatnim kriterijima te namjeravanoj Odluci o otkazu ne čini iste nezakonitima budući da je obveza tuženika, kao poslodavca, da se o istima, na temelju odredbe članka 150. stavka 1. ZR, u vezi s odredbom članka 153. stavka 3. ZR, savjetuje sa sindikalnim povjerenikom, a ne da se isti s tim odlukama mora složiti.

37. U odnosu na navode tužiteljice iz podneska od 2. srpnja 2024. kojima problematizira važnost dodatnih kriterija propisanih od strane tuženika, navodi se da tuženik, kao poslodavac, ima autonomno pravo odlučiti koju će važnost dati pojedinom kriteriju koje je sam propisao, ali poštujući ujedno i propisane zakonske kriterije (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi od 27. svibnja 2020. poslovnog broja Rev-224/20), što je konkretno bilo slučaj.

38. U odnosu na navode tužiteljice da smatra da je upozorenje bilo manipulacija radi bodovne liste jer se nije mogla obraniti od navoda iz upozorenja, navodi da se je iz tablice usporednih radnika i bodovanja vidljivo da je tužiteljici po dodatnom kriteriju Upozorenje dodijeljeno 0 bodova za razliku od ostalih usporednih radnika koji su dobili po 2 boda u predmetnoj kategoriji. Međutim, isto ne čini razliku jer bi i u slučaju da su tužiteljici u toj kategoriji dodijeljena 2 boda, tužiteljica i dalje bila radnica s najmanjim brojem bodova (osam umjesto šest).

39. U odnosu na navode tužiteljice da se tuženik paušalno pozvao na vođenje računa o zakonskim kriterijima, da nije naveo imena niti podatke o usporednim radnicima, kao niti tablicu temeljem koje je bodovao radnike kojima otkazuje u odnosu na njima usporedne radnike niti s obzirom na zakonske i dodatne kriterije, navodi se da, prema ocjeni ovog suda, pobijana Odluka o otkazu sadrži dostatno obrazloženje jer je u istoj jasno navedeno koji je razlog otkaza, a je li donošenju te odluke prethodio valjani postupak otkazivanja, što podrazumijeva usporedbu radnika u smislu odredbe članka 115. stavka 2. ZR i dodatnih kriterija tuženika, je dopušteno raspravljati i dokazivati u parničnom postupku koji se vodi povodom tužbe radnika radi utvrđenja nedopuštenosti otkaza (tako i Županijski sud u Zagrebu u presudi od 22. rujna 2026. poslovnog broja Gž R-994/24).

40. Stoga je, na temelju citiranih zakonskih odredbi, odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice za utvrđenje nedopuštenosti Odluke o otkazu Ugovora o radu od 19. prosinca 2023. te utvrđenje da njen radni odnos kod tuženika nije prestao.

41. S obzirom da Odluka o otkazu nije utvrđena nedopuštenom, na temelju odredbe članka 124. stavka 1. ZR, nije bilo uvjeta za prihvaćanje tužbenog zahtjeva tužiteljice za vraćanje na posao.

42. Ostali priloženi dokazi nisu posebno ocijenjeni jer isti nisu odlučni za rješavanje u ovoj pravnoj stvari.

43. Odluka o trošku parničnog postupka temelji se na odredbama članka 154. stavka 1. ZPP i članka 155. ZPP, a trošak je odmjeren sukladno Tbr. 7/2 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23; dalje: Tarifa).

44. Tuženiku je dosuđena jednokratna nagrada u visini od 250 bodova, koja uključuje trošak sastava odgovora na tužbu te pristupa na ročišta održana 16. srpnja 2024., 6. studenog 2024., 17. ožujka 2025. Tuženiku je, nadalje, dosuđen trošak pristupa na ročišta održana 20. svibnja 2025. i 21. svibnja 2025. od 2x50 bodova (Tbr. 7/2), sastava žalbe protiv presude od 100 bodova (Tbr. 10/2) te pristupa na

ročište održano 17. rujna 2026., u granicama postavljenog zahtjeva, od 50 bodova (Tbr. 7/2), što sve, uz vrijednost boda od 2,00 EUR (Tbr. 54 u vezi Tbr. 52/3) i uvećano za trošak PDV-a od 25% (Tbr. 46) ukupno iznosi 1.250,00 EUR.

45. Tuženiku, na temelju odredbe članka 155. stavka 1. ZPP, nije dosuđen trošak sastava podnesaka od 24. travnja 2024. i 10. lipnja 2024. (kojim se očituje na navode tužiteljice ponavljajući u bitnome već iznesene navode i dostavlja dokumentaciju koju je mogao i morao dostaviti već uz odgovor na tužbu) te sastava podneska od 19. veljače 2026. (kojim se očituje na odluku Županijskog suda u Splitu).

46. Na dosuđeni trošak parničnog postupka, tuženiku su dosuđene zatezne kamate koje teku od dana donošenja presude do isplate, sukladno odredbi članka 151. stavka 3. ZPP, u visini određenoj člankom 29. stavkom 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, 69/26).

47. Zahtjev tužiteljice za naknadu troška postupka u iznosu 1.750,00 EUR zajedno sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude do isplate te troška sudske pristojbe odbijen je, kao neosnovan, na temelju odredbe članka 154. stavka 1. ZPP.

48. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 26. listopada 2026.

Sutkinja
Mateja Cvitić Gašparac

Dokument je elektronički potpisan:
Mateja Cvitić
Gašparac
Vrijeme potpisivanja:
26-10-2026
09:57:06

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#0C1156415448522D303437353533373239373 9
OU=Signature
S=Cvitić Gašparac
G=Mateja
CN=Mateja Cvitić Gašparac

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka otpravka iste. Žalba se podnosi ovom sudu pisano, a o istoj odlučuje nadležni županijski sud.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. st. 9. ZPP).

DNA:
1. Tužiteljici po pun.
2. Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088f-27435**

Kontrolni broj: **0a735-a84a8-40600**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mateja Cvitić Gašparac, O=OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.